

Het 'Wrak van het Eiland van Lusong', ook gekend als de Lusong Gunboat, is ideaal om op te snorkelen tussen twee duiken in.

Coron, het wrakkenkerkhof

Foto: Sangat Island Resort.

Coron is het Filippijns Pearl Harbour voor de Japanners.

Coron is één van de Calamianeilanden in de Filippijnen. Het ligt in de provincie Palawan tussen het eiland Palawan en Mindoro in, ten zuidoosten van het eiland Busuanga. Het havenstadje heet eveneens Coron. Dit gebied ligt op 1 uur vliegen ten zuidwesten van de hoofdstad Manila.

24 september 1944 zou een historische dag worden voor de baai van Coron, die toen

opgenomen werd in de bloedige geschiedenis van WO II tijdens de strijd in de Pacific tussen Japanners en Amerikanen.

historische achtergrond

Op 7 december 1941 werden de V.S.A. betrokken in WO II door de verrassingsaanval van de Japanners op de militaire haven van Pearl Harbour, waar een groot deel van de Amerikaanse vloot vernield werd. Een zeer spannende periode met wisselende kansen en successen voor beide partijen brak aan. Een half jaar later betekende de Slag bij Midway (4 juni 1942) het grote keer-

punt in de oorlog in de Stille Oceaan, toen de Japanse vloot binnen de 4 dagen verslagen werd. Wel was het voor de Amerikanen een kantje-boordjesituatie geweest.

De Japanners moesten meer en meer wijken. In februari 1944 kreeg Japan al met een eerste eigen en enorme Pearl Harbour-tragedie te maken op haar belangrijke militaire basis/haven van Truk Lagoon in Micronesië. De weerwraak van de Amerikanen begon zoet te smaken. Op dat ogenblik beseften de Japanners evenwel nog altijd niet het belang van DOB, Dispersed

Drie foto's genomen door een vliegtuig van de US Navy zelf tijdens de luchtaanval van 24/9/1944, vlak naast het eiland Sangat (Tangat).

Foto's (3): U.S. Navy.

Operating Bases (verspreide militaire bases).

Met de Slag om de Filippijnse Zee (19 en 20 juni 1944) trachtte Japan nog wel haar bezettingstroepen in de Filippijnen te versterken. Pas na de Amerikaanse aanvallen op Palau, begin september 1944, realiseerde Admiraal Toyoda dat er iets met de vloot van bijna 40 bevoorradingschepen moest gebeuren, die voor anker lagen in de baai en haven van Manila.

Het was zelfs bijna te laat, want de eerste US Navy-luchtaanvallen hadden al heel wat schade aangebracht in de haven en diverse schepen waren reeds tot zinken gebracht.

Snel werd op 21/22 september 1944 door Veldmaarschalk Terauchi, bevelhebber van het Japanse Zuidelijke Leger, bevolen om al de schepen over te brengen naar de afgelegen en goed verstopte baai van Coron. Op dat ogenblik waren er in Manila immers al 15 bevoorradingschepen door luchtbombardementen gekelderd.

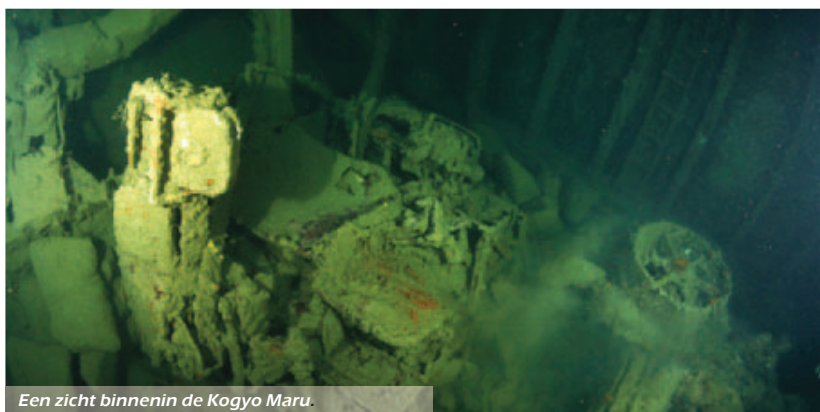
Op 23 september 1944 kwamen de meeste schepen na 12 tot 16 uren stomen aan in Coron. De ganse nacht werd aldaar besteed aan het camoufleren van de scheepsdekken. Veel zou het evenwel voor hen niet mogen baten. Wel blijft tot op heden de vraag bestaan of deze resterende vloot nu werd ontdekt door luchtverkenningfoto's genomen door de Amerikanen dan wel dat het door de onderschepte radioberichten was. Maar één ding is zeker: De volgende dag op 24 september 1944 om 05.50 uur 's morgens stegen in totaal 96 Grumman F6F Hellcat gevechtsvliegtuigen en 24 Curtiss SB2C Helldiver duikbommenwerpers op van het vliegdekschip USS Lexington (onder bevel van Viceadmiraal Marc A. Mitscher). Van bij Leyte lag het Corondoelwit 350 mijlen verder westwaarts. Deze voor die tijd lange vliegafstand beperkte de Amerikaanse piloten wel aanzienlijk tot een zeer korte aanvalsperiode boven de Japanse vloot. Zij moesten immers nog dezelfde afstand terug afleggen rekeninghoudende met hun brandstofvoorraad. Om 09.00 uur bereikte dit onderdeel van Task Force 38 Busuanga Island en de baai van Coron, waar reeds 15 schepen voor anker lagen. Na amper 15 minuten lieten de vliegtuigen een ravage aan brandende en zinkende schepen achter...

Onder andere de Kogyo Maru, de Olympia

'Grumman F6F Hellcat' gevechtsvliegtuigen vertrekkende van een vliegdekschip op missie.

Foto: U.S. Naval Historical Center Photograph.

Een zicht binnenin de Kogyo Maru.

Foto: Sangat Island Resort.

Maru, de Irako Maru, de Morazan Maru, de Akitsushima Maru, de Nanshin Maru, de Okikawa Maru, de Kyokuzan Maru, en diverse andere nog niet geïdentificeerde cargoschepen werden in een flits omgetoverd tot fantastische toekomstige duikersparadijzen.

De V.S.A. waren stilaan definitief aan de winnende hand. Met de toenmalige in ontwikkeling zijnde atoombom zouden ze 10 maanden later (6 augustus 1945) deze gruwelijke oorlog definitief in hun voordeel gaan bezegelen.

het heden

Al vele jaren droomde ik van duiken op Stille Zuidzee-oorlogswrakken. Het andere en even vermaarde wrakkenwalhalla Truk Lagoon bleek evenwel voor mij niet bereikbaar. De verre afstand, de hoge kostprijs, de plaatselijke slechte keuken en de hoge criminaliteit hielden mij immers tegen. Mijn reisagent Steven Vandevoorde (Wild Water) wees mij evenwel op het bestaan van de gelijkaardige bombardementshisto-

rie: Coron.

Hier betrof het de Filippijnen, makkelijk bereikbaar en minder ver, zeer schappelijke kostprijs, uitstekende keuken en een resort met paalhutten op een eenzaam en verlaten palmbomenstrand, op nog geen 10 minuten varen van de scheepswrakken. Ingevolge deze stimulans stond ik – de laatste week van februari 2010 – nog voor ik het goed besepte, plots met mijn duikbuddy François Huysmans op Schiphol te wachten op de KLM-nachtvlucht naar Manila. De reis duurde 14 uur en werd nog met een uur verlengd door de binnenlandse vlucht naar Coron zelf.

Het landschap aldaar oogde prachtig, heuvelachtig, tropisch begroeid en goed onderhouden. De temperatuur haalde makkelijk 34°C. Bij valavond vertrokken we vanuit de havenstad met een klein motorbootje dat ons tussen 10-tallen prachtige eilandjes door naar Sangat Island bracht. Het zicht was zo feeëriek dat we er stil van werden.

De Akitsushima Maru.

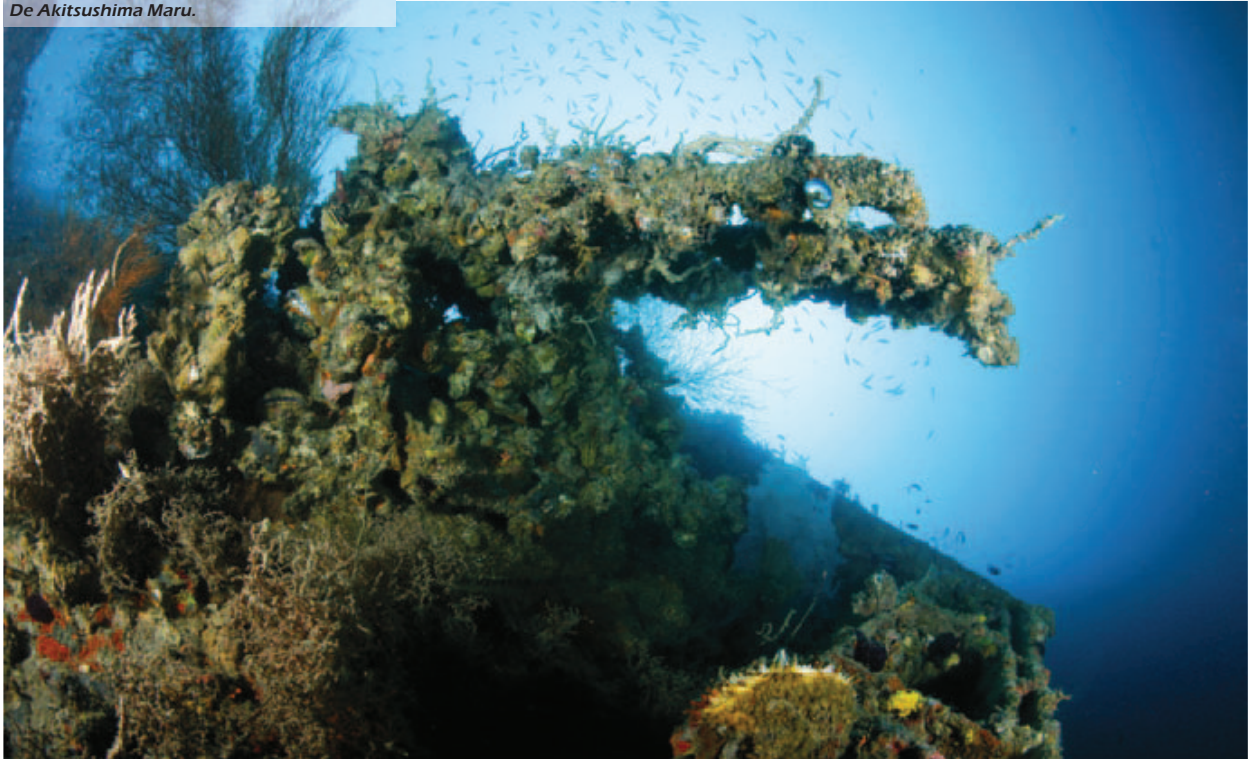

Foto: Sangat Island Resort.

Het was een klein onbewoond eiland met één strand waarop het avontuurlijke Sangat Island Resort zich bevond. Een tiental basic tweepersoonspaalhutjes met douche tegen het hagelwitte strand onder de palmbomen, een gezamenlijke open eetzaal en een gezellige kleine junglebar, waar Jojo, de sympathieke duikgids ons begroette met een ijskoude San Miguel (uitstekende Filippijnse pils) in de hand.

We zaten echt letterlijk in de jungle. De stroomgenerator voorzag ons enkel van elektriciteit van 18.00 uur 's avonds tot 06.00 uur 's morgens. De hutten moest je goed afgesloten houden tegen de apen en een kleine varanensoort. In deze oerprimitiviteit was er wel een gratis internetverbinding. De keuken en service waren uitstekend en zeer verzorgd. Het feest voor ons Robinsons kon beginnen.

Het duikcentrum van het resort was zeer praktisch ingericht op het strand. Er werd gedoken met 12-liter alu-flessen en een 2 motorige speedboot bracht ons naar de wrakken, die alle op ongeveer 34 meter diepte op een zanderige bodem lagen. Decompressietijden van rond de 4 minuten waren normaal. De watertemperatuur bedroeg 27°C (niet slecht vermits het eind februari met sneeuw en ijs nog goed aan het winteren was in België).

Sangat Island heeft het grote comfort dat

Een eskader 'Curtiss SB2C Helldiver' duikbommenwerpers op zee in volle actie.

Foto: U.S. Naval Historical Center Photograph.

Een 'Grumman F6F Hellcat' gevechtsvliegtuig op de landingsbaan.

Foto: U.S. Naval Historical Center Photograph.